

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

5,507. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἔθνικοῦ Ταμείου·
ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου,

Διατάττει.

Εἰς καθὲν μέρος τῆς Ἐπικρατείας δὲν θέλουν πω-
λείσθαι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ δασμοί, ἀλλὰ θέλουν συναζε-
σθαι παντοῦ διὰ λογαριασμόν τῆς Κυβερνήσεως.

Καταργοῦνται ὅσα προνόμια ἀφορῶντα τὴν δασμο-
λογίαν ἐχαρίσθησαν εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἐπικρατείας,
καθὼς εἰς Σύραν καὶ Ναύπλιον· κατὰ συνέπειαν τούτου,
ἐφ' οὗ ἅπαξ πληρωθῇ ὁ δασμός εἰς ἕν ὅποιονδήποτε
μέρος τῆς Ἐπικρατείας, δὲν θέλει πληρόνεσθαι πλέον
ἄλλος ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων εἰδῶν, εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος
τα εἰδη ταῦτα ἤθελον μετακομισθῇ.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀρχίζει καθ' ἑ-
ν στιγμήν τελειοῦναι ἡ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐπω-
λήθησαν προηγουμένως οἱ δασμοί.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται τὰ
τοῦ παρόντος διατάγματα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 16 Αὐγούστου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἰσὺν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1828.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
(Τ. Σ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

1,647. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει,

Ὅτι:

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλ-
λάδος ὑπ' ἀρ. 6,021 προσδιορίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν
Γαλλικῶν νομισμάτων ἡ τιμὴ καὶ τῶν ἀπὸ ἐξ
Τουρνέζας συγκειμένων πρὸς γρόσια δεκαεξ καὶ
εἴκοσι καὶ ἓνα, καὶ οὕτω θέλουν τρέχει ἀκω-
κὴ εἰς τὴν δροσοληψίαν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1828.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Διὰ διατάγματος τῆς 17 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Ἐξοχώτα-
τος Κυβερνήτης διώρισε τὸν Στρατηγὸν Γεώργιον Κίτσον
Γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Ἑλ-
ληνικοῦ στρατοπέδου, ἐκπληροῦντα πρότερον τὸ αὐτὸ
ὑπουργήμα εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πρὸς τὰ βόρεια παράλια τῆς νήσου Κρήτης ἀνοίχθη
προσωρινῶς ἀκινδύνον στάσιμον διὰ πλοίαρια καὶ γολέττας,
τὸ ἄτικρον τῆς Σούδας ὀπισθεν τοῦ νησιδίου Ἀγμυρὶς
δοκιμασθὲν μέρος πλησίον τῶν Καλύδων.

Τὸ παράλιον τοῦτο συχναζόμενον ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν ἐλευθεραν τῶν Ἀποκορώνων ἐπαρχίαν χριστιανούς, εὐ-
κολύνει τοὺς ἐμπόρους εἰς τὸ νὰ πωλῶσιν ἐκεῖ πᾶν εἶδος
πραγματειῶν, ἐξαιρέτως δὲ πολεμεφόδια, καὶ ν' ἀγοράζωσιν
ὅλα τὰ προϊόντα τῆς Κρήτης.

Αὐτὸς ὁ ὅρμος ἔχει τὴν ὑπεράσπισιν τῶν παρα-
πλεόντων εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῶν ἐχθρικῶν φρουρίων
Ἑλληνικῶν πολεμικῶν πλοίων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Βουκορεστίου, 15 Ἰουλίου.

Φαίνεται ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς τελευταίας μάχης
τῆς μεταξὺ τῆς προσθοφυλακῆς τοῦ Ῥωσικοῦ στρα-
τεύματος καὶ τοῦ ἐχθρικοῦ ἵππικοῦ, ὀλίγον μακρὰν τοῦ
Παζαρτζικίου, οἱ Τούρκοι ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτή-
σωσι τὴν ἐπωφελεῖν θέσιν τοῦ Κουτζακ καὶ νὰ κατα-
φύγωσιν ὑπὸ τὰ κανονοστάσια τοῦ Βεγινλῆ, τὸ ὅποιον
εἶναι τὸ κλειδίον τῶν τῆς Σούμλας στενῶν. Τὸ εἰς τὴν
θέσιν ταύτην συγκεροτημένον στρατόπεδον εἶναι παντά-
πασιν ἐξηχρεωμένον, καὶ οἱ στρατιῶται λειποτακτοῦν
κατὰ συντροφίας ἐκ 15 ἕως 20 ἀνδρῶν. Ὁ Χουσεῖν
πασας εἰς μάτην ἀγωνίζεται νὰ τὸ θάλῃ εἰς εὐταξίαν.
Ἡ ἀποκεφάλισις τῶν δύο πασάδων, οἵτινες ἐφρουρά-
ρχουν εἰς Ἰσάκτσι καὶ Τούλτσαν, τὸν ἀπέδειξε μισητὸν
εἰς τὸ Τουρκικὸν στρατεύμα· ἐκ δὲ τῆς φονικῆς
ταύτης πράξεως προῆλθεν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Τούρ-
κοι, οἵτινες μ' ὅλους τὸν τοῦ ἀγῶνος ἀναγκάζονται νὰ
παραδίδωται εἰς τοὺς Ῥώσους, προτιμᾷ νὰ μείνωσιν
αἰχμάλωτοι παρὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐν μέσῳ τῶν συμ-
πατριωτῶν τῶν.

Ὁ πασᾶ, τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὅστις δὲν ἠθέλησε
νὰ μείνῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Χουσεῖν πασας, ἀν-

εχώρησεν εἰς Βάρναν, καὶ πολλοὶ ἀρχηγοὶ Τοῦρκοι ἐφανερώσαν τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὴν Κυβερνήτην των. Παροργισθεὶς ἐκ τοῦ πολιτεύματος τούτου ὁ Χουσεῖν πᾶσας βεβαιοῦται ὅτι ἤθελε νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του, ἀλλὰ ῥηταὶ διαταγαὶ τοῦ Σουλτάνου τὸν ἀναγκάζουν νὰ μείνῃ εἰς τὴν τάξιν του. Ἐξήτησεν ἓνα διερμηνέα, ὅστις νὰ γνωρίξῃ καλῶς τὴν Ῥωσικὴν γλῶσσαν· ἀλλὰ τὸν ἔδωκαν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν εἶχε χρεῖαν διερμηνέως διὰ νὰ πολεμήσῃ καλῶς τὸν ἐχθρόν. Εὐρίσκεται δὲ ἐμποδισμένος εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις ποτὲ μὲν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων του, ποτὲ δὲ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων του.

Ἐξ Ὀδησοῦ, 19 Ἰουλίου.

Αἱ διὰ τοῦ ἐμπορίου ἐλθοῦσαι εἰδήσεις παρὰ τοῦ Εὐξείνου Πόντου λέγουσι ὅτι ὁ Ῥωσικὸς στόλος κατέστησε φυλακίδας ἐμπροσθεν τῆς Τραπεζούντος, Σαμσοῦν καὶ Σινώπης, καὶ ἐμπόδισε μεγάλας τινὰς συνοδίας πλοίων· προσδιωρισμένας νὰ ὑπάγῳ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Γράφουν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ὁ στρατηγὸς Πασκεύιτς, ἀναχωρήσας ἐκ τῶν περὶ τὴν Ταυρίδα, διέβη ἤδη τὸ Κιοί. Εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ Γιανίτσαροι τοῦ Ἐρζερουμ ἐξέχωσαν τοὺς λέβητας, οἵτινες τοὺς χρησιμεύουν ὡς σύμβολα, καὶ ἀνεσυστήθησαν εἰς στρατιωτικὸν σῶμα. Μιμηθέντες δὲ αὐτοὺς καὶ οἱ Γιανίτσαροι τοῦ Δαρμπεκίρ καὶ τῆς Ὀρφας, ἀνεθεμάτισαν τὴν μνήμην τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐκήρυξαν ὅτι δὲν θέλουν ὑποταχθῇ ποτε εἰς τὰς νέας καταστάσεις, αἵτινες βάσιν ἔχουν τὴν Εὐρωπαϊκὴν τακτικὴν. Λέγεται ὅτι ἀνεφάνησαν στασιώδη τινὰ κινήματα εἰς Τοκάρ καὶ Ἀμάσσειαν. Ποτὲ τὸ Ὀθωμανικὸν βασίλειον δὲν ἐδοκίμασε βιαιότερον κλονισμόν.

Ἐκπεπωληγμένοι καὶ ἀδημονοῦντες οἱ Τοῦρκοι φαίνονται προσμένοντες τοὺς Ῥώσους, διὰ νὰ τοὺς ἀνοίξωσι τὰς πύλας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ Ὄρησκομανία των ἡλατλώθη κατὰ πολλὰ· καὶ ἐὰν ἀνεπετάτο ὁ χιτὼν τοῦ Μωάμεθ, τουτέστι τὸ Σιατζάκ Σερίφ, εἶναι πολλοὶ τῶν πιστῶν, οἵτινες δὲν ἤθελον πλέον πιστεύειν τὰ εἰς αὐτὸ ἀπαινεμόμενα θαύματα. Ἰδοὺ τὶ ἐκέρδισεν ὁ Σουλτάνος προσβάλων τὰς παλαιὰς δόξας, ἐνὸς λαοῦ, τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν βαρβαρότητά του, διὰ νὰ μὴν ἐξαλείψῃ τὸν ἐθνικὸν του τύπον, καὶ τὸ ὑπολειπόμενον ἔτι εἰς αὐτὸν τῆς πολεμικῆς ἀνδρίας.

Τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα εἶναι ἐν τῷ κινήσθαι κατὰ τῆς Σούμλας, καὶ ὁσονούτω θέλει ἀκουσθῇ ὅτι διέβη τὸ ὄρος Αἶμον. Οἱ Τοῦρκοι καταβάλλονται πανταχοῦ, ὅπου ἀπαντῶνται παρὰ τῶν Ῥώσων. μόνον δὲ εἰς τὰ φρούρια ὑπερασπιζονται γενναίως. Ἡ Βλαχία καὶ Μολδαβία παρέχουν ἀνεξαντλήτους σχεδὸν πηγὰς εἰς τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα· καὶ κατὰ τὰς πρὸ πολλοῦ γινομένας προπαρασκευὰς, δὲν θέλουν εὐρεθῇ ποτε εἰς περίστασιν ν' ἀναβάλουν τὰ ἐπιθετικά των κινήματα.

Ἡ ἀλληλογραφία μας, καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ ἐμπορικὴ, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς Αὐστριακῆς ἀστυνομίας. Διὰ νὰ ὑπάγῃ τις εἰς Βιέννην, χρειάζονται τακτικώτατα διαβατήρια, καὶ διὰ νὰ διαμείνῃ ἐκεῖ, καλοὶ ἐγγυηταί, οἷον Ἰησουῖται καὶ παρόμοιοι. Τὸ νὰ διαβῶσι δὲ τὸν Δούναβιον δὲν τυγχωρεῖται εἰμὴ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ πρίγκιπος Μειτεριχ.

[Ὁ Συνταγματικός.]

Ἐκ Βιέννης, 31 Ἰουλίου.

Φαίνεται κατὰ τὰς νεωτέρας ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις ὅτι ἀπεφασίσθη εἰς τὰς τελευταίας συνδιαλέξεις τῶν τριῶν ὑπουργῶν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες συνυπέγραψαν τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, νὰ ἐκτελεσθῇ αὐστηρῶς ἡ συνθήκη αὕτη· ὁ δὲ ναύαρχος Μαλκόλμ πρέπει νὰ ἔλαβεν ὁδηγίας κατὰ τὴν ἐννοίαν ταύτην. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη χρεωστεῖται εἰς τὴν Γαλλίαν, ἥτις ἐξηγήθη μὲ τρόπον ἐνεργητικώτατον περὶ τὴν ἐκτελέσεως τῆς συνθήκης ταύτης.

Ἐκ Λονδίνου, 5 Αὐγούστου.

Λέγεται ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ λόρδου Εὐτεσβουρῆ εἰς τὸ Ῥωσικὸν Ἀρχιστρατηγεῖον ἀφορᾷ εἰς ἐξέτασιν τῶν εἰδους τῶν ἀσφαλειῶν, τὰς ὁποίας θέλει ἀπαιτήσῃ ἡ Ῥωσσία παρὰ τῆς Πέρτας· καὶ ὅτι ὁ Αὐστριακὸς Πρέσβυς μέλλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν πολιτικὴν, τὴν ὅπου αὐτὸς σκοπεῖ ν' ἀκολουθήσῃ ἡ αὐλή του κατὰ τὰς ἐνεστάσας περιστάσεις. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλει ἀρξίσει διαπραγματεύσεις τις, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Αὐστρίας θέλουν προτείνειν τὴν μεσολάθεσιν των διὰ νὰ τελειώσωσι τὸν πόλεμον συμφωνῶν μὲ τὴν διακήρυξιν τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, ὅτι ἤθελε προσπαθήσῃ πᾶσι δυνάμει ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν εἰρήνην.

(Ταχυδρόμος.)

Ἐκ Παρισίων, 8 Αὐγούστου.

Οἱ φιλάθρωποι, οἱ ἄνθρωποι τῆς δεκάτης ἐπὶ τὰς ἑκατονταετηρίδος, ἔμαθον ἄσμενοι ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶχε τέλος πάντων ἀποφασίσει νὰ μιμηθῇ τὴν πλέον ἐντίμους τάξεις τῆς κοινωνίας, νὰ αἰσθάνεται αὐτὴ τὸν ἐθνικὸν παλμόν, εἰς τὸν ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐκείνη ἀντισταθῇ, στέλλουσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρῶτον βοήθημα ἐκ 500,000 φράγκων. Ἀπὸ πολλῶν ἤδη χρόνων οἱ πολῖται Γάλλοι, καὶ πρῶτοι οἱ Ἕλληες τὸ ὁμολογοῦν, ἐβοήθησαν πάσῃ δυνάμει τὸν εὐγενῆ ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων. Τὸ ἐν Παρισίοις Ἑλληνικὸν Κομιτέον ἔστειλε πολλάκις εἰς τὰς πρωτίστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ζωτροφίας, πολεμεφόδια καὶ χρήματα· ἠνέκα τὴν εἰς Πελοπόννησον ἀφίξιν διαφόρων ἐμπειροπολιτῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ Φαβέριος καὶ πολλοὶ τῶν συμπατριῶταί μας ἔβρεξαν μὲ τὸ αἷμά των τὴν κλασικὴν γῆν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ὡραίων τεχνῶν. Ἡ Γαλλικὴ πάλιν Κυβέρνησις μεσολαθεῖ εἰς τὴν εὐγενῆ ταύτην πάλιν τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητος. Μακαρίζομεν δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τὴν γενναίαν ταύτην ἀπόφασιν, ἥτις φαίνεται ὅτι κατάρχεται τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ πολιτικὴ ἐμῶν εἰς ἀρμονίαν πρὸς τὰς συμπαθείας μας συνάμα καὶ τὰς ιδέας τοῦ αἰῶνος, εἰς τὸν ὅποιον ἐφθάσαμεν.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἐνστήσωμεν τὸν νοῦν εἰς τὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως σταθερὰν πρὸς τοὺς Ἕλληνας χρηματικὴν ἀποτίμησιν, καὶ διὰ νὰ θεωρήσωμεν τὸ κίνημα αὐτὸ καθ' ἑαυτό· τοῦτο σημαίνει ἀπόφασιν γινημένην σύστημα ψηφισμένον, καὶ δὲν δύναται ν' ἀφαιρήσῃ πλέον κάμμιναν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐκτελέσεως

αίμας μας, ἥτις ὁσόνούπω κινεῖ ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ
 λιμένας μας. Ἀλλὰ τὸ προκείμενον ἐνταῦθα
 μὲν νὰ ἐξωσθῶσι τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα
 Πελοπόννησον, ὁ λόγος εἶναι περὶ ἀπελευθερώσεως,
 ὁποιοῦς τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι
 εἰμὴ εἰς μόνος τρόπος τοῦ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο,

ἀποποίησις τοῦ στρατηγοῦ Γυλλεμινώτου τοῦ νὰ
 εἰσέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μ' ὅλας τὰς ἀλ-
 λήλους παρακλήσεις τῆς Πόρτας τείνει εἰς τὸν ἀπο-
 ὅτι ἡ αὐλή μας ἔκαμεν ἀπόφασιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
 δὲν δύναται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τὴν μετακινήσῃ, καὶ
 ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀντίθεσις τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐν
 περιπτώσει, τὸ ὅποιον θέλει τὴν κάμει νὰ ἐμμείνῃ
 αὐτήν. [Συνταγματικός.]

ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Ἐξῆς ἐπιστολὴν ἐκ Βεστμίνστερ ἀπὸ 3 Αὐ-
 γούστου Ν. δημοσιεύει ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς ὁ
 Συνταγματικός, καὶ ὡς ἀξίαν τῆς περιεργείας
 τῶν περὶ ταῦτα καταγινομένων σπεύδωμεν νὰ
 τὴν κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Μέγας πόλεμος συγκροτεῖται εἰς τὴν Εὐρώπῃν ὅλα
 ὅργανα τῆς δημοτικότητος κηρύττουν φόβους ἢ ἐλπίδας,
 ἵνα κατὰ τὴν ἐποψίν τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους του
 ἡμεῖς καλῶς. Ἀλλὰ δὲν δύναται τις νὰ θεωρήσῃ τὸ ζήτημα
 πρὸς τὴν ἐποψίν τῶν συμφερόντων τῆς Εὐρώπης; Εἶναι
 αὕτη μία γνώμη, ἥτις πρέπει νὰ φανερωθῇ, καθὼς
 αὕτη ἄλλη. Ὁ Συνταγματικός εἶναι ὡς βῆμά τι
 Εὐρωπαϊκόν· καὶ θέλω δοκιμάσει νὰ ὁμιλήσω ἐξ αὐτοῦ.

Βλέπουσαι τὴν Ῥωσίαν καταβαίνουσιν πρὸς τὴν Κων-
 σταντινούπολιν, ἡ μὲν Αὐστρία ἴσως φοβεῖται, ἡ δὲ Ἀγ-
 γλία ἴσως ζηλεύει, καὶ ἡ Γαλλία ἴσως κινεῖται εἰς ἀμίλλαν·
 ἀλλὰ πολλάκις ἀπεδείχθη ὅτι οὔτε ἡ Γαλλία, οὔτε ἡ
 Ἀγγλία δὲν ἔχουν σπουδαίως τιποτέ νὰ φοβῶνται. Ὅσον
 περὶ τῆς Αὐστρίας, ἐὰν φοβῆται, τὸσον χειρότερον δι-
 ὅταν τις Κυβέρνησις δὲν εἶναι πλέον ἀξιαγάπητος,
 δὲν ἀγαπᾶται πλέον, τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα τὴν
 ἀποδοῖ, καθὼς τὸν ἔνοχον τρομάζει ἡ πτώσις ἐνός φύλλου.
 Ἀλλ' εἶναι ἀναγκαῖότατον νὰ τρομάξῃ καὶ ἄλλος διὰ νὰ
 εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ἀρεστός;

Ἄς ἀφήσωμεν λοιπὸν τὴν Αὐστρίαν νὰ συμβιβασθῇ
 ἐμπορέσει· ἐὰν ταραττεται ἐκ μέρους τῆς ἀνατολῆς,
 τὰ δυτικά της τοῦλάχιστον εἶναι ἀναπαυμένη,
 δὲν θέλει τὴν ἀπαντήσῃ πάραυτα ἐπὶ τῶν συνόρων
 Πεδεμοντίου. Ἐδὼ δὲν εἶναι λόγος περὶ τοῦ συμφέροντος
 Αὐστρίας, ἀλλὰ περὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ πολιτισμοῦ,
 ὅποιον εἶναι ὅλος διόλου διάφορον.

Εἶναι πασίδηλον ὅτι ἀπὸ μιᾶς ἑκατονταετηρίδος τὰ
 πάντα ὠρίμασαν, ὥστε νὰ φέρουν εἰς τὴν παρούσαν
 ἐποχὴν ἐν τῶν συμβεβηκότων τῶν πλέον εὐτυχῶν διὰ τὸν
 πολιτισμὸν καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα· δηλαδὴ τὴν ἐξωσιν
 τοῦ μόνου ὑπάρχοντος ἐν τῇ Εὐρώπῃ βαρβάρου λαοῦ. Ποτὲ
 εὐκαιρία δὲν ὑπῆρξε καλητέρα· τὸ Ὀθωμανικὸν βασίλειον
 σχεδὸν παραλελυμένον, ἡ Ἑλλὰς σχεδὸν ὅλη ἀπ-
 ολυθὲν, οἱ Γιανίτσαροι ἐξηφανισμένοι, τὸ δημῶδες
 καταδεδημένον ἀπὸ ἀπαισίους προρρήσεις τέλος

πάντων ἢ ἀνάπτυξις τῶν Ῥωσικῶν δυνάμεων μεγαλη-
 τέρα, παρ' ὅσῃν ποτὲ ἐνθυμοῦνται οἱ ἄνθρωποι, βοηθουμένη
 ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν συμπάθειαν. Καὶ τοιαύτη εὐκαιρία
 ἤθελε χαθῇ; καὶ ἤθελον εὐρεθῇ ἄνθρωποι τόσοι ἀπλοῖκοι,
 ἢ τόσοι εὐτελεῖς, ὥστε νὰ εὐχρηθῶσι κατὰ τῆς εὐγενοῦς
 ταύτης ἐπιχειρήσεως! καὶ ὁ ἡλίθιος Τούρκος ἤθελεν ἔχει
 ἀκόμη δίκαιον νὰ παρῇ εἰς τὴν αἰώνιον σκέπην τοῦ
 βασιλείου του, εἰς τὰς ἀντιζηλίας ἐκείνων τῶν σκύλων
 χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους καταφρονεῖ, εἰς τοὺς ὁποίους
 δὲν καταδέχεται νὰ στείλῃ πρέσβεις, ἐνῶ οἱ ἐκείνων δὲν
 ἔπαυσαν σχεδὸν νὰ ἔρχονται, νὰ προσκυνῶσιν εἰς τοὺς
 πόδας του, καὶ νὰ φιλῶσι τὴν κόκκιν τῶν ὑποδημάτων του,
 ἄσπλοι καὶ ὑποδασταζόμενοι ἀπὸ τὰς μασχάλας ὡς δυστυ-
 χεῖς σκλάβοι, σκοτοδινηῶντες ἀπὸ τὴν λάμψιν τῆς τόσης
 δυνάμεως! Καὶ εἰς τῶν ὠραιότερων τοῦ κόσμου τόπων
 ἤθελεν εἶναι ἀκόμη καταδικασμένος νὰ μένῃ ἄγονος ὑπὸ
 τὴν κυβέρνησιν τῆς ράβδου, τῆς σπάθης, τοῦ σκόλοπος
 καὶ τῆς ἀγχόνης! ὁ δὲ πολυάριθμος αὐτοῦ χριστια-
 νικὸς λαὸς ἤθελεν ἐγκαταλειφθῇ, διὰ νὰ στενάξῃ διαπαντός
 ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἐκείνων τῶν ἀραβῶν Μουσουλμάνων, οἱ
 ὁποῖοι φρονοῦν ὅτι ἕκαστος αὐτῶν ἀξίζει πλεῖστον ἢ
 δέκα ἐξ ἡμῶν! ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο, ἡ Εὐρώπη ὅλη ἤθελε
 καλυφθῇ ἀπὸ αἵσχος, μᾶλλον δὲ ἀπὸ περιγέλον, τὸν
 ὁποῖον ποτὲ δὲν ἤθελεν ἐκπλύνει, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἤθελεν
 εἶναι ἄθλιος, ὅστις Μουσουλμάνος ἀπαντήσας χριστιανὸν
 δὲν ἤθελε τὸν ὑδρίξει.

Περὶ τίνος ἄρα εἶναι κυρίως ὁ λόγος; περὶ τῆς ἐκτάσεως
 τοῦ πολιτισμοῦ. Τοῦτο δὲ εἶναι ἔργον τῶν χριστιανικῶν
 λαῶν, ὅχι διότι ὁ Μωαμεθισμὸς εἶναι θρησκεία ἀπίστος
 παράλογος; τὸναντίον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκατόντις πᾶντα,
 ἕως καὶ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν κατά-
 στασιν, ἔγεινεν ὅρος τις στάσεως. Οἱ Μουσουλμάνοι
 ὑπῆρξάν ποτε λαμπροί· ἦτο μάλιστα τότε πλέον προ-
 χωρημένοι ἢ ἡμεῖς· ἀλλ' ἡμεῖς προωδεύσαμεν ἐξ ἐκείνου
 τοῦ χρόνου, αὐτοὶ δὲ ἔμειναν. Καθῆκον εἰς ἡμᾶς εἶναι νὰ
 ἐκτείνωμεν τὸν πολιτισμὸν, ὅχι μόνον διότι εἴμεθα οἱ ἐπι-
 τηδειότεροι, ἀλλ' ἀκόμη καὶ διότι εἴμεθα οἱ δυνατώτεροι·
 καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ ἡμᾶς κρέμαται τὸ νὰ τοὺς ἀποδείξωμεν
 τοῦτο, εὐθὺς ὡς τὸ μάθουν, θέλουν μᾶς ἀφήσει τὸν τόπον
 ἐλεύθερον.

Τώρα ἂν ἴδωμεν τὸν χάρτην. Ἰδοὺ πρῶτον καλαὶ καὶ
 εὐφοροὶ ἐπαρχίαι, ἡ Μολδαβία, ἡ Βλαχία, καὶ αὕτη
 ἀκόμη ἡ Βουλγαρία, καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ Ρούμελη· ποῖος
 θέλει ἐπιφορτισθῇ νὰ τὰς ἐλευθερώσῃ, καὶ νὰ φέρῃ εἰς
 αὐτὰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν; Ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία,
 ἡ Πρωσία ἢ ἡ Αὐστρία κτλ.; Ὁχι, ἀναμφιβόλως. Μόνη
 ἡ Ῥωσία εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ κάμῃ· μόνη αὕτη ἔχει
 συμφέρον ἄμεσον εἰς τοῦτο, μόνη αὕτη κάμει τὰς θυσίας
 καὶ μεταχειρίζεται τὰς ἀναγκαῖας δυνάμεις διὰ νὰ φθάσῃ
 ἐκεῖνο τὸ τέρμα. Διατί λοιπὸν νὰ μὴν ἐπιθυμῶμεν, ὥστε
 νὰ φέρῃ εἰς ἑκάστω τὸν σκοπὸν; Ἀναμφιβόλως αὕτη
 προσμένει κάποιας ὠφελείας ἀπὸ αὐτόν· ἀλλ' εἶναι αὐταὶ
 πραγματικῶς τόσοι λαμπροί, ἐὰν δὲν πάρῃ καὶ δὲν φυ-
 λάξῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν; Καὶ λογίζεσθαι ὡς οὐδὲν
 τοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους καθυπαβάλλεται, διὰ νὰ
 ἐπιτύχῃ; Ὁ δρόμος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μέχρι
 τοῦδε, δὲν φαίνεται ἐσπαρμένος ἀπὸ ῥόδα· μικρὸν εἶναι
 τὸ νὰ πολεμῇ τις κατὰ βαρβάρων, οἵτινες κρατοῦν ἀπο-
 τεταμειμένην τὴν πανύλην εἰς τὸν ναύσταθμόν των, καὶ

ἢν ῥίπτουν ὡς φυσέκιον εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον; ἢ νὰ πυρπολῇ τις ἐκπορθούμενον τινὰ τόπον, διὰ νὰ ἐκζητήσῃ πείναν εἰς τοὺς εἰσβάλλοντας, εἶναι μικρὸν ἐνυγκρινόμενον· ἀλλὰ τὸ νὰ στείλῃ τις ἐκεῖ τὸν θάνατον μετὰ ἀσπίδος διὰ νὰ τὸν ἐκτείνουσιν πανταχοῦ....! "Ενας λαὸς, ὅστις ἔχει τοιαῦτα ὅπλα, εἶναι ἀρεστὸς γείτων εἰς τὴν Εὐρώπην; "Ας στοχασθῶμεν λοιπὸν καὶ τοῦτο· διώκοντες τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, θέλομεν διώξει καὶ τὴν πανώλην.

Ἡ Ῥωσσία θέλει ἐξουδεύσει χρήματα καὶ θέλει χάσει ἀνθρώπους· μετὰ τὸν πόλεμον θέλει παρουσιάσει τὸ ὑπόμνημά της εἰς τὴν Πόρταν, εἰς τὴν Εὐρώπην. Πρέπει ἀποζημιωθῇ, εἶναι δικαιοτάτον. Ποῖον δὲ ἄλλο μέσον ἀποζημιώσεως παρὰ τὸ νὰ δοθῇ γῆ; Ὁ Σουλτάνος δὲν ἐλέει δυνήθῃ νὰ πληρώσῃ μὲ χρήματα, καὶ καμμία Κυβέρνησις Εὐρωπαϊκὴ δὲν θέλει ἀναμφισβόλως κάμει δάνειον, διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν προκαταβολάς. Ἀλλ' ἡ γῆ αὕτη, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, στοχάζεται τις ὅτι δὲν θέλει ἔχει πολλὰ ἐμπεριπλοκάς εἰς τὸ νὰ φυλαχθῇ, ὅτι δὲν θέλει εἶναι αἰτία μακροχρονίων ταραχῶν καὶ πολλῶν δαπανῶν; Πίστευσον ὅτι ἡ Ῥωσσία ἔχει εἰς χεῖράς της πολλὰ δυσβάστακτον ὑπόθεσιν. Ὁ βίος (*) κοιμᾶται ἐξ ἡμερῶν, ὅταν καταπίῃ ἓνα κριόν· ἡ Ῥωσσία χρειάζεται ἴσως ἓνα αἰῶνα διὰ νὰ χωνεύσῃ μέλη τινὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου, καὶ πολὺν καιρὸν πρὸ τῆς περιόδου ταύτης θέλει διαμελισθῇ. Ποῖος ἐξεύρει, ἔαν ἡ Πολωνία καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις ἡνωμέναι μίαν ἡμέραν ὑπὸ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον δὲν θέλουν γένει ἐν κράτος πολέμιον τῆς Ῥωσσίας, μάλιστα διότι θέλει συνορεύει, καὶ δὲν θέλει γένει φραγμὸς ὠφέλιμος διὰ τὴν Εὐρώπην; "Ας ὁμολογήσωμεν λοιπὸν ὅτι εἶναι ἀντάξιον τοῦ πολιτισμοῦ τὸ νὰ κάμῃ τις ἐπιπόνους κατακτήσεις, διὰ νὰ τὸν διαδώσῃ, ὅταν εἶναι πολλὰ ἀβέβαιος τοῦ νὰ κερδίσῃ ἀπὸ αὐτὰς τίποτε.

Δὲν πρέπει νὰ νομίζωμεν ὅτι εἶναι μικρὸν πρᾶγμα τὸ νὰ πολιτισθῇ ἓνας βάρβαρος τόπος. Ὅσοιοι καὶ ποταποὶ κῆποι! Πρέπει ν' ἀνοιχθοῦν δρόμοι, νὰ στηθοῦν γέφυραι, νὰ ὀρυχθῶσιν αὐλακες, νὰ κατασκευασθῶσι πανταχοῦ οἰκοδομαὶ ὠφέλιμοι, καὶ νὰ φροντίσῃ τις περὶ μυρίων ἄλλων πραγμάτων. Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ εἶναι ἐπιτηδειότεροι νὰ πολιτίζουσιν τινὰ λαὸν, ἢ οἱ Ῥῶσσοι ὑποδεέστεροι αὐτοὶ ὄντες κατὰ τὸν πολιτισμόν. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐξεύρουν καλῆτερον νὰ κτίζωσι πόλιν, νὰ εἰσάγωσιν εἰς αὐτὴν πᾶν ὅτι εὐχρηστον, καὶ ν' ἀνοίγωσιν εἰς ὁλόκληρόν τινα τόπον πηγὰς εὐδαιμονίας· οἱ Γάλλοι εὐδοκιμοῦν καλῆτερον εἰς τὰ καθιστῶντα τὸ ζῆν εὐπορώτερον, εἰς τὰς τέχνας, αἵτινες καθιδύνουν τὸν βίον, εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὴν ὁμαλότητα τῶν ἡθῶν, αἵτινες καθιστῶσιν αὐτὸν κομψόν, χωρὶς νὰ εἶναι σοβαρὸς· δύνανται τέλος πάντων νὰ φέρουν ἔξω τῆς πατρίδος τὸν πολιτισμὸν ὀλιγώτερον μὲν ἀρμόδιον καὶ ὀλιγώτερον κανονισμένον, ἀλλὰ πολὺ πλέον χαρίεντα. Περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιλογία· μὲ ὅλον τοῦτο ἡ Τουρκία δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰς θύρας μας, καὶ πρέπει ἄλλοι νὰ φροντίσωσι περὶ αὐτοῦ, διότι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἐπιφορτισθῶμεν.

Πρὸς τούτοις εἶναι βέβαιον ὅτι ὡς πρὸς τὸν πολιτι-

(*) Εἶδος ὀφεινῶν μεγαλωτάτων.

σμὸν ἡ Αὐστρία δὲν εἶναι πολλὰ δυνατὴ· ἀλλὰ τέλος πάντων, καθάπαξ λαμβανόμενον, τὸν γνωρίζει καλῆτερον ἢ οἱ Τούρκοι. Τούτου τεθέντος δὲν ἦτο δικαιοτάτον νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν ἡ φροντίς τοῦ νὰ λεπτουργήσῃ ὀλίγον τὴν Βόσναν καὶ τὴν Σερβίαν; Ἀναμφισβόλως τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, καὶ αὐτὸς μάλιστα ὁ Μουσουλμανικὸς λαὸς, ἤθελε προκρίνει νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως παρὰ ὑπὸ τὴν γιγαταγάνι τοῦ ἐνδόξου ἀρχηγοῦ τῶν πιστῶν. Ἡ Αὐστρία ἥτις εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ σύλλογον δὲν παραήκουσε τὴν ἐπιθυμίαν τῶν λαῶν, ἡδύνατο τώρα τοῦλάχιστον νὰ χαρὶ βλέπουσα τὴν ἐξουσίαν της ἐπικαλουμένην ὡς ἀγαθὴν ἐργίαν. Πάντα δὲ τὰ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἤθελον εἶναι κατὰ πλεῖστον εἰς εὐταξίαν ἢ τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν· εἶναι τῶντι καλὸν τὸ νὰ κυριεύεται τις τόπος βάρβαρος ἀπὸ πλέον φωτισμένην Κυβέρνησιν, ἀλλ' εἶναι θλίβερά ἀντίπτωσις τὸ νὰ καλλιεργῆται παχυλὸς πολιτισμὸς ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα.

Ἐπειδὴ δὲ εἵμεθα εἰς τὸ περὶ τῆς Αὐστρίας κεφάλαιον, ἂς ἐνασχοληθῶμεν εἰς τὰ συμφέροντά της· θέλω δὲ νὰ κάμω τοῦτο, διότι ἐπὶ πᾶσιν αὕτη θέλει περισφιγχθῇ ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν. Θέλετε φραγμούς; διατὶ νὰ μὴν εἶναι καὶ ἡ Αὐστρία εἰς τῶν φραγμῶν; ἀμετακίνητος οὔσα αὕτη ἡ Δύναμις, εἶναι θαυμαστὴ εἰς τὸ νὰ συντελῇ εἰς ταῦτα. Ἄς κυριεύσῃ, ἂν θέλῃ καὶ ἂν δύναται, τὴν Ἐρζεγοδίνην καὶ τὴν Ἀλβανίαν, τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ εἶναι ὀλίγον δυσκυβερνητοὶ· ἂς προσπαθῇ νὰ ὠφεληθῇ ἀπ' αὐτὰς, καὶ θέλει κάμει πάλιν ὑπηρεσίαν. Παρεκτὸς τῆς κυρίως λεγομένης Ἑλλάδος, ἥτις θέλει εἶναι ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Εὐρώπης ὅλης, δὲν λέγομεν νὰ γένῃ ἡ βόρειος Τουρκία κράτος αὐτόνομον· τοῦτο εἶναι χίμαιρα. Πλησιότατων δυνατῶν γειτόνων ἡ αὐτονομία δὲν ἤθελεν ὑπάρχει ποτὲ πραγματικῶς, μάλιστα δὲ εἰς ἔθνη ἡμιδάρβαρα, εἰς τὰ ὁποῖα πάντα πρέπει νὰ καινουργωθῶσι διὰ νὰ συστηθῇ πολιτεία. Πρέπει καταρχὰς νὰ ἐξευρωπαϊσθῶσι, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει ἐξάπαντος νὰ γένωσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Θέλω δὲ παύσει, εἰπὼν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, ὅστις εἶναι πολυάριθμος, καὶ δὲν πρέπει νὰ παραβλέπεται διόλου. Οἱ χωρῖται Τούρκοι εἶναι ἀγαθώτατοι ἄνθρωποι· θέλουν εἶναι ἀπειρώς εὐτυχέστεροι καὶ πολὺ ἀσφαλέστεροι ὡς πρὸς τὴν παρουσίαν των καὶ προσωπικῶς ὑπὸ Κυβέρησιν Εὐρωπαϊκὴν διατελοῦντες παρὰ ὑπὸ πασάδες, βοεβόδας, καὶ ὑπ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Ὀσποδάρους. Ὅταν εἶναι λόγος περὶ τοῦ ἐκ τῆς Εὐρώπης διωγμοῦ τῶν Τούρκων, ἐννοεῖται καλῶς ὅτι θέλει διωχθῇ ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα καὶ αἱ ἐριννύες της, καὶ θέλουν ἀφοπλισθῇ οἱ καταδυνάσταί καὶ οἱ δῆμιοι. Οἱ Ἕλληνες, μεταχειριζόμενοι ὡς λαὸς δεδουλωμένος, εὗρον τοὺς τρέπους τοῦ πλουτήσωσι καὶ νὰ ἐλευθερωθῶσιν. Οἱ δὲ Τούρκοι, μεταχειριζόμενοι ὡς ὑπηκοοὶ, θέλουν πολιτισθῇ τέλος πάντων καὶ γένει ἄνθρωποι ὠφελιμώτατοι εἰς τὸν τόπον. Δὲν θέλουν τοὺς διώξει, καθὼς ἄλλοτε οἱ Ἰσπανοὶ ἔδειξαν μωροὺς καὶ σκληρότητα ἐξώσαντες τοὺς Μαύρους· θέλουν τὸν ἀποκαταστήσει καλῆτερος καὶ ὀλιγώτερον ἀποθηριασμένον παρ' ὅσον εἶναι· ἰδοὺ πὼς πρέπει νὰ ἐκδικῆται ὁ πολιτισμὸς.